

Sygnatura akt IV Ka 636/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Ewa Rusin (spr.)
Sędziowie :	SO Waldemar Majka SO Tomasz Wysocki
Protokolant :	Agnieszka Kaczmarek

przy udziale Julity Podlewskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2013 roku

sprawy **C. N.**

oskarżonego z art. 286 § 1 kk w zw. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 25 czerwca 2013 roku, sygnatura akt VI K 986/11

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. stwierdza, że koszty procesu w postępowaniu odwoławczym ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV Ka 636 /13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 25 czerwca 2013 roku sygn. akt VI K 986/11:

I. Oskarżonego C. N. uniewinnił od zarzutu popełnienia czynu z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, a polegającego na tym, że w okresie od dnia 24 września 2010 roku do dnia 4 października 2010 roku w Ś., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu i z góry [powziętym zamiarem oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził J. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 7.644, 65 złotych w ten sposób, że zawarł z pokrzywdzonym umowę na wykonywanie prac przy budowie sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej, po uprzednim wprowadzeniu go w błąd co do zamiaru wywiązania się z tej umowy i możliwości dokonania zapłaty za jej zrealizowanie.

II. Na podstawie art. 632 pkt 2 kpk koszty procesu zaliczył na rachunek Skarbu Państwa.

Z wyrokiem tym nie pogodził się prokurator.

Apelujący zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że zachowanie C. N. nie wyczerpało znamion zarzucanego mu czynu z art. 286§1 kkk, podczas gdy zebrany materiał dowodowy w postaci zeznań pokrzywdzonego, J. K., P. Ż., L. J., R. K., R. E. i J. W.(1), a nadto wyjaśnienia samego oskarżonego oraz akta postępowań egzekucyjnych prowadzonych przeciwko niemu prowadzą do wniosku odmiennego - i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Przeciwnie jej twierdzeniom Sąd I instancji poczynił pełne i prawidłowe ustalenia faktyczne, uwzględniając zawarte w art. 410 kpk i art. 7 kpk normy postępowania karnego tj. kształtując swoje przekonanie na podstawie całokształtu przeprowadzonych dowodów, ocenionych przy poszanowaniu zasad logicznego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Uzasadnienie pisemne zaskarżonego wyroku jest obszernie, odnosi się do wszystkich przeprowadzonych w sprawie dowodów, zaś wywiedzione wnioski końcowe są prawidłowe. Motywy te spełniają wszystkie wymagania określone w przepisie art. 424 §1 kpk, przez co podlegają aprobachie sądu odwoławczego.

Apelujący nie pogodził się z uniewinnieniem oskarżonego, uzasadniając swe stanowisko m. in. treścią zeznań świadków R. K., R. E. i J. W.(1), które to dowody miałyby prowadzić do wniosku odmiennego. Ten argument wysoce zaskakuje, bo przecież – jak to wynika z akt sprawy - w toku procesu nie prowadzono dowodu z zeznań takich osób, nadto żadna ze stron nawet nie wniosowała o ich przeprowadzenie(!).

Apelujący także przywołuje zeznania pokrzywdzonego, świadków J. K., P. Z., L. J., ale nie wskazuje jakich błędów w ocenie tych dowodów miał się dopuścić Sąd Rejonowy. Zeznania wszystkich tych świadków zostały uznane za wiarygodne (k. 8-9 motywów Sądu Rejonowego) i stanowią podstawę ustaleń faktycznych wyroku. Dodać tylko można, iż twierdzeniom pokrzywdzonego o nieświadomości, że oskarżony nie reprezentuje głównego wykonawcy, a jest podwykonawcą, przeczy raport dzienny pokrzywdzonego z dnia 27.09.2010r. tj. drugiego dnia prac pokrzywdzonego, na którym wskazał on przydział pracownika R. E. do robót na rzecz (...)k. 29 akt. Natomiast zeznania ostatnich dwóch wymienionych świadków wskazują, że oskarżony w dacie czynu zatrudniał ich dorywczo i za pracę zapłacił umówione wynagrodzenie.

Pozostaje w błędzie apelujący, podnosząc że w dacie wykonania umowy przez pokrzywdzonego oskarżony nie dokonał rejestracji firmy (...), bo do zgłoszenia firmy doszło w dniu 10.10.2010r. Otóż z wydruku wyszukiwarki REGON (k. 22 akt) wynika, że podmiot ten powstał w dniu 24.09.2010r., w tym samym dniu rozpoczął działalność, zaś sam wpis został dokonany w dniu 11.10.2010r.

O zamiarze oszukańczego zawarcia umowy z pokrzywdzonym nie świadczy także fakt, że w dacie zarzucanego mu czynu oskarżony nie był płatnikiem podatku VAT.

Bezpodstawnie apelujący kwestionuje ustalenia faktyczne wyroku, z których wynika, że oskarżony przystępując do umowy z firmą (...) posiadał środki finansowe na zakup materiałów niezbędnych do realizacji znaczącej części umowy. Wedle niekwestionowanych zeznań świadka J. K.- inspektora nadzoru inwestycji, zakupione przez oskarżonego materiały miały wartość ok. 50 tys. zł, były też dobrej jakości, nadto oskarżony(jakkolwiek wadliwie) to jednak wykonał faktycznie ok. połowy zaplanowanych prac (k. 351 akt). Z uzyskanych w toku procesu faktur (k. 171, 401-405, 408-409 akt) wynika także, że oskarżony zapłacił za materiały i usługę wykonania tzw. przecisku, także zapłacił wynagrodzenia pracownikom Z., L. i J.. Jakkolwiek oskarżony nie udokumentował zakupu studzienek betonowych, to jednak faktycznie je zakupił i zainstalował (zeznania świadka J. K.). Bazując na tych dowodach nie sposób zanegować słuszność wyводу Sądu I instancji, iż oskarżony faktycznie dysponował gotówką ok. 50 tysięcy złotych. Słusznie Sąd Rejonowy zwrócił uwagę na §20 umowy podwykonania, z której wynika, że po wykonaniu 50 % prac (co przecież miało miejsce) oskarżony był uprawniony do wystawienia faktury przejściowej i uzyskania zapłaty za część prac. Pewnym

ustaleniem jest też i to, że firma (...) w ogóle nie zapłaciła oskarżonemu za wykonane prace, w tym i zakupione przezeń materiały.

Zatem nie sposób w żadnej mierze wykazać, by oskarżony już w chwili zawarcia ustnej umowy z pokrzywdzonym kierował się oszukańczym zamiarem niewywiązania się z tej umowy i błędnie zapewniał o możliwości zapłaty za jej zrealizowanie, jak to zarzucono w akcie oskarżenia. Wniosku tego nie przekreśla też akcentowany w apelacji i niekwestionowany przez oskarżonego, ustalony przez Sąd Rejonowy fakt znacznego zadłużenia oskarżonego w dacie czynu oraz prowadzonych licznych egzekucji komorniczych. Oskarżony uznał faktury wystawione przez pokrzywdzonego, nie dokonał ich zapłaty, ale nie wskutek zaplanowanego w chwili zawarcia umowy przestępstwa oszustwa, lecz braku zapłaty za wykonane prace, które faktycznie skredytował firmie (...). Takie ustalenia faktyczne wykluczają przypisanie oskarżonemu przestępczego zamiaru, o jakim mowa w art. 286 § 1 kk.

Z przytoczonych względów zaskarżony wyrok jako trafny należało utrzymać w mocy.

O kosztach procesu związanych z postępowaniem odwoławczym orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 632 pkt 2 kpk, stwierdzając poniesienie ich przez Skarb Państwa.